

بسمله حاظک الله بصنعه ولطف لک بمنه ... اما بعد فقد جاءنی رسولک بکتابک قراته وفهمت جميع ماکتبت؛ **انجام**؛ وبه الثقة وكان عبدالله النجاشی رحمه الله يعمل بما فيه ایام حیوته تم. والحمد لله رب العالمین

خط: نسخ، کا: فضل بن محمد بن فضل عیاشی، تا: ۱۷ صفر ۱۰۲۱ق؛ افتادگی: انجام؛ با بلاغ تصحیح با نسخه اصل توسط فضل بن محمد بن فضل؛ جلد: مقوا، ۴گ، ۱۹ سطر، اندازه: ۱۵×۲۱سم [ف: ۴-۲۰۹]

۳. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۱۲۳

آغاز: بسمله، اوصیک اولاً و ابدء بنفس الجانیه و الخاطئه الاثمه بتقوی الله سبحانه؛ **انجام**؛ ونحن مقيمون لکم بادعاء علی الاعداء بالهلاک لهم و النصر لکم علیهم و السلام.

در این نسخه ابتدا نامه سؤالیه عبد الله نجاشی آمده است و در انتها جواب حضرت صادق با ترجمه فارسی آن؛ خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۲؛ مهر: ناصر الدین شاه؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج مشکى، ۳۱ سطر (۱۴×۷/۵)، اندازه: ۱۴/۵×۲۰سم [ف: ۷-۱۰۸]

۴. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۶۸۳۱

آغاز: رساله: روی شیخنا الشهد الثانی «ره» فی رسالته المسماة بکشف الریبه فی احکام الغیبه باسناده عن شیخ الطائفة «ره» عن مفید ابن قولویه عن ابیه عن سعد بن عبدالله عن احمد بن محمد بن عیسی الاشعری عن عبدالله بن سلیمان التوفلی قال کنت عند ابی عبدالله علیه السلام فاذا بمولی لعبدالله النجاشی ورد علیه و سلم آغاز ترجمه: روایت کرده است استاد ما شهید ثانی در رساله خودش که نامیده شده؛ **انجام**: فکن معهم یا محمد

با ترجمه فارسی. مترجم شناخته نشد. در آخر، احادیثی با ترجمه آنها در باب تصدی مشاغل دیوانی آورده شده؛ خط: نسخ و نستعلیق، بی کا، بی تا، برای میرزا محمد خان؛ دارای یک سرلوح مزدوج، مجدول؛ واقف: ملکزاده کوثر، آبان ۱۳۲۶؛ کاغذ: حنایی، جلد: تیماج مشکى، ۱۶گ، ۷ سطر، اندازه: ۱۴×۲۱سم [ف: ۵-۷۴]

۵. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۲۱۸۹/۲۲

آغاز: بسملة، يقول كاتب هذه الفقیر الى رحمه الله زين الدين بن علی احمد الشامی العاملی عامله الله تعالی برحمته و تجاوز عن سیاته. بمغفرته اخبرنا شیخنا السعيد المبرور ... عن عبدالله بن سلیمان التوفلی قال کنت عند ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق فاذا بمولی لعبدالله النجاشی قد ورد علیه وسلم و اوصل الیه کتابه فقضه و قراءه فاذا اول سطر فيه بسم الله الرحمن الرحيم آدم بقاء سیدی و مولای ... فاجابه ابو عبدالله (ع) بسم الله الرحمن الرحيم حاظک الله بصنعه و لطف بک عنه؛ **انجام**؛ و قال صدق الله الذي لا اله الا هو مولای فما عمل احد فيه هذا الكتاب الانجی. فلم یزل عبدالله النجاشی يعمل به ایام حیرته، تمت

بی کا، بی تا؛ کاغذ: فرنگی شکری، جلد: مقوایی، رویه تیماج عنایی، ۳ص (۱۴۲-۱۴۴)، اندازه: ۱۵×۲۱سم [ف: ۱۱-۴۷۵]

نسخه اصل: بادلیان E 48 (ش ۲۶۹). خط: نسخ، کا: محمد صادق بن مصطفی بن محمد، تا: آغاز شعبان ۱۲۲۴ق؛ ۱۹ سطر [فیلمها ف: ۱-۵۶۹]

● الرسالة الاهوازیه / حدیث / عربی

ar-r-ul ahwāzīya

جعفر بن محمد (ع)، امام ششم، ۸۰ - ۱۴۸ قمری
ja'far ebn-e mohammad, emām-e šešom (700 - 766)

دستور العملی است که حضرت امام صادق (ع) در پاسخ نامه ابوجیر عبدالله بن نجاشی بن غنیم بن سمان اسدی نصری (جد شیخ نجاشی رجالی معروف) در باب کیفیت کردار و رفتار با رعیت را قلمی فرموده است. این رساله از احادیث معتبره و مشهور است. شیخ طوسی در باب مکاسب تهذیب و شیخ انصاری نیز در کتاب مکاسب و شهید ثانی در کتاب کشف الریبه و غیرهم آن را نقل نموده اند و راوی آن عبدالله بن نجاشی در آغاز زیدی بوده و سپس مستبصر گشته و در دوره خلافت ابوجعفر منصور دوانیقی عباسی، والی اهواز بوده و از ممدوحین رواة امامیه به شمار است. (مهدی ولایی)

علاالدین محمد گلستانه اصفهانی (-۱۱۰۰ق) آن را به نام منهج الیقین به فارسی در آورد و مجلسی هم آن را در آداب الولاة خود به فارسی برگردانده است. (دانش پژوه)

[الذریعة ۴۸۵/۲ و ۱۲۴/۱۱ و ۲۳/۲۰؛ دنا ۷۷۹/۵؛ نسخه های متزوی ۵۱۶]

۱. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۰۴۶/۳-ف

آغاز: رساله لمولانا ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق علیهما السلام الی عبدالله بن النجاشی رحمه الله فی مکارم الاخلاق، بسمله. روی الشیخ العدل محمد بن یعقوب رحمه الله قال انا محمد بن جعفر الاسدی رحمه الله ... (یک کلمه خواننده نمی شود) ما بناداد قال انا ادریس بن زیاد بن عبید الله بن سلیمان التوفلی البصری قال کنت عند ابی عبدالله علیه السلام فاذا انا بمولی عبدالله بن النجاشی و ورد علیه بکتابه فسلم علیه و اوصل الیه کتاب فقضه؛ **انجام**: حدثنا الشیخ الحافظ حاکم الدین زین الحفظ خادم حدیث رسول الله (ص) ابوعبدالله التطنزی ادام الله نعماته املاء فی المسجد الجامع بقاسان يوم العشرين من جمادی الاول سنة ... مائة قال اخبرنی القاصی اسفندیار بن رستم الغازی فی ماقرات علیه قال انا ابوالرجاء بندار بن بانی (؟) قال انا ابوسعید الحسین بن علی بن سهلان

نسخه اصل: کتابخانه رامپور هند؛ خط: نسخ، بی کا، تا: پنجشنبه ۱۴ محرم ۵۵۴ق، جا: کاشان مسجد جامع؛ گویا ضیاء الدین تاج الاسلام سلطان العلماء ابو الرضا فضل الله بن علی بن عبدالله حسنی راوندی. سپس شعری است که راوندی برای همین نسخه خواننده است و شعر قس بن ساعده و پراکنده های او. [فیلمها ف: ۳-۱۲۷]

۲. قم؛ گلیپگانی؛ شماره نسخه: ۳۹/۱۴۷-۷۷۶۷/۲

آغاز: من قلبک ممن ینعیک امره فعله موقفا ان شاء الله تعالی ...